

Arrest

nr. 313 866 van 2 oktober 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2024 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 februari 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 3 september 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 12 september 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen dienen op 19 mei 2023 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 16 februari 2024 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 19.05.2023 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

C. U., M. A. (..) (RR: xxxxxxxxx)

Geboren te San Salvador op (..).1997

M. D. C., G. B. (..) (RR : xxxxxxxx)
Geboren te San Salvador op (..).1993
+ minderjarig kind:
M. D. C., M. V. (..), ° (..).2020
Nationaliteit: El Salvador
Adres: (..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor M. D. C., M. V. (..). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 14.02.2024 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, El Salvador.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partijen zetten drie middelen als volgt uiteen in het verzoekschrift:

"II.1. Eerste middel (aangaande de beschikbaarheid van de nodige medische zorg)

Schending artikel 9ter VW

Schending artikel 3 j° artikel 13 EVRM

Schending de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen

II.1.1. Verzoekende partij meent dat verwerende partij artikel 9ter, §1, lid 5 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

Artikel 9ter, §1, lid 5 VW luidt als volgt:

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

In casu is dit niet correct gebeurd.

II.1.2. De verwerende partij meent dat alle nodige medische zorg beschikbaar is. Zij citeert hiervoor een aantal niet-publieke MedCOI-bronnen.

Geen van deze MEDCOI-bronnen vermeldt WAAR de medicatie/medische zorg in kwestie voorhanden zou zijn. Het is duidelijk dat deze informatie expres (en niet per ongeluk) weggelaten is. Het werd er gewoon afgeknipt.

De enige verklaarbare uitleg hiervoor is dat de verwerende partij het succesvol aanvechten van haar beslissing wenst te bemoeilijken.

Dit getuigt van een gebrek aan fair play en is onaanvaardbaar. Als de verwerende partij overtuigd is van haar standpunt, dan zou er geen reden mogen zijn om de verificatiemogelijkheden van de verzoekende partij te beknotten.

Zo stelde de Raad reeds (RvV 240 257 dd. 31 augustus 2020):

De argumentatie van de verwerende partij kan niet worden bijgetreden: zij vereist immers dat verzoeker, om de essentie van het advies te kennen - welke behandelingen en zorgen acht de ambtenaar-geneesheer noodzakelijk in zijn specifieke geval - inzage vraagt in het administratief dossier teneinde zijn verdediging tegen de bestreden beslissing te kunnen voeren. Opdebeeck en Coolsaet stellen aangaande "de rol van het administratief dossier" dat "sinds de inwerkingtreding van de Wet Motivering Bestuurshandelingen [...] het niet langer [volstaat] dat de motieven terug te vinden zijn in het dossier; zij moeten in de beslissing zelf worden opgenomen." (I. Opdebeeck en A. Coolsaet, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 2013, 140). Dezelfde rechtsleer stelt dat "bij de controle of de formele motivering afdoende is, [...] enkel [kan] rekening gehouden worden met de motieven vermeld in de beslissing" (RvS 4 december 2003, nr. 126.056, Delsaut). De Raad van State stelde ter zake dat enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing mogen worden beoordeeld (RvS 11 december 2015, nr. 233.222).

Met uitzondering van een gebrek aan belangenschade of motivering door verwijzing - indien alle voorwaarden hiertoe vervuld zijn -, "[kan] in beginsel [...] geen rekening worden gehouden met motieven die niet in de beslissing zelf, maar in andere stukken worden verstrekt" (I. Opdebeeck en A. Coolsaet, *idem*, 131).

Uit rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de motieven kenbaar moeten zijn, hetzij vóór de beslissing wordt genomen (RvS 25 april 1994, nr. 47.012; RvS 27 februari 1995, nr. 51.775), hetzij ten laatste met de eindbeslissing (RvS 25 januari 2007, nr. 167.144; RvS 7 augustus 2008, nr. 185.636). Een aanpak van het bestuur waarbij de mededeling van de motieven afhankelijk wordt gemaakt van het initiatief van de bestuurde is niet verenigbaar met de formele motiveringsplicht (RvS 14 juni 2010, nr. 205.127; in dezelfde zin "deze wet [van 29 juli 1991] legt de betrokkene niet op zelf om de mededeling van het advies te vragen" RvS 17 januari 1996, nr. 57.548, Chau).

Omwille van de wapengelijkheid tussen de procespartijen kan een eventuele inzage van het dossier, voorafgaand aan het beroep, niet garant staan voor een doeltreffende rechtsbescherming. Luidens artikel 6, § 5, van de wet 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur heeft het bestuur dat niet onmiddellijk op een vraag tot inzage kan ingaan of deze vraag afwijst, immers een termijn van dertig dagen na ontvangst ervan om de verzoeker in kennis te stellen van de redenen van het uitstel of de afwijzing en wordt de aanvraag bij ontstentenis van een kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, geacht te zijn afgewezen. Deze termijn van dertig dagen is gelijk aan de beroepstermijn die de wetgever in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet heeft ingesteld voor het indienen van een beroep bij de Raad. Eén en ander maakt het mogelijk dat de beroepstermijn van een verzoeker de facto wordt ingekort door het talmen van het bestuur bij het verlenen van inzage of wordt uitgehold doordat de termijn uit het voormelde artikel 6, § 5, van de voormelde wet van 11 april 1994 zonder gevolg verstrijkt (zie ook GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, B.36.4 waarin het Hof stelt dat de bij de wet van 11 april 1994 ingevoerde procedures en termijnen onverenigbaar zijn met de termijn voor het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring bij de Raad). Recent stelde de Raad van State nog in zijn cassatiearrest nr. 247.821 van 17 juni 2020 dat het voordeel van de rechten van verdediging niet is onderworpen aan de vereiste dat de verzoeker toegang tot het administratief dossier vraagt voor het indienen van zijn beroep.

2.2.3. Samengevat moet dus worden vastgesteld dat noch de bestreden beslissing, noch het advies van de ambtenaar-geneesheer een tipje van de sluier licht voor wat betreft de behandelingen- en opvolgingsmogelijkheden die de ambtenaar-geneesheer actueel voor verzoeker noodzakelijk acht. Daardoor wordt verzoeker dus in het ongewisse gelaten over één van de essentiële elementen van de bestreden beslissing. De verwijzing naar een stuk in het administratief dossier volstaat niet om dat gebrek te corrigeren. De motivering is derhalve niet afdoende, en een schending van de formele motiveringsplicht is aangetoond. Het standpunt van de verwerende partij doet aan het voorgaande geen afbreuk, nu zij in de nota met opmerkingen in algemene termen stelt dat de formele motiveringsplicht werd gehonoreerd.

Het slechts gebrekkig citeren van de geconsulteerde bronnen maakt het voor de verzoekende partij onmogelijk om de info waarop de verwerende partij zich baseert te verifiëren.

Zij weet immers niet bij welke instellingen zij deze informatie bevestigd kan zien, bij gebreke aan plaatsaanduiding. Het is ook onbegrijpelijk dat de verwerende partij wel de moeite doet om die bronnen te citeren, maar deze essentiële informatie weglaat... Men zou bijna denken dat zij iets te verbergen heeft.

Het maken van een afspraak om dan in persoon het administratief dossier af te halen is omslachtig, kost geld (in een pro deodossier) en tijd wat het opnieuw quasi onmogelijk maakt om erover te beschikken binnen de beroepstermijn van 30 dagen. En waarom? Ligt de verwerende partij niet wakker van de rechtsbescherming van de verzoekers? Er moeten in de 21ste eeuw toch soepeler manieren bestaan om aan alle relevante informatie te raken.

Als de beslissing dan ook niet nog alle relevante informatie weergeeft (opnieuw: waarom niet?), dan wordt het wel bijzonder moeilijk om binnen de beroepstermijn met volledige kennis van zaken een beroep in te dienen.

Hierbij dient er immers rekening mee te worden gehouden dat ook het contacteren van de instituties waar de zogezegde medische zorg voorhanden zou zijn tijd kost... De verzoekende partij staat dus met haar rug tegen de muur en wordt beperkt in haar daadwerkelijke beroepsmogelijkheid (aangezien alle argumenten reeds in haar verzoekschrift dienen te zijn vervat).

Aldus werden in casu de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, j° art. 9ter Vreemdelingenwet manifest geschonden. Ook artikel 3 EVRM j° artikel 13 EVRM worden in casu geschonden door het niet-weergeven van alle relevante informatie vóór het verstrijken van de beroepstermijn. Er is immers geen sprake van een daadwerkelijk beroep, gezien de verzoekende partij niet kan checken op welke basis de verwerende partij meent dat er geen risico is op schending van haar fysieke integriteit in geval van terugkeer (art. 3 EVRM).

“II.2. Tweede middel (omtrent de beschikbaarheid van de nodige medische zorg)

Schending artikel 9ter VW

Schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting

II.2.1. Op 27 juli 2023 werd de hangende medische regularisatie aanvraag geactualiseerd (stuk 3):

(...)

De thans bestreden beslissing maakt hier geen enkele melding van, laat staan dat ze motiveert waarom de informatie die op 27 juli 2023 aan het dossier werd toegevoegd niet betrokken wordt.

II.2.2. Bovendien vermeldt de thans bestreden beslissing:

(...)

De arts-adviseur onderzoekt de mogelijkheden inzake geïnstitutionaliseerde opvang, stelt vast dat deze niet beschikbaar is, doch motiveert hier verder niets over.

Nochtans komt het aan de verwerende partij toe – die dit onderzoek noodzakelijk achtte – om uit te leggen waarom zij hierover heen meent te kunnen stappen.

Dit is niet gebeurd.

Opnieuw wordt aldus artikel 9ter VW j° het beginsel van de materiële motiveringsverplichting geschonden.”

II.3. Derde middel (omtrent de toegankelijkheid van de nodige medische zorg)

Schending artikel 9ter VW

Schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting

II.3.1. Ook het onderzoek aangaande de toegankelijkheid van de Salvadoraanse gezondheidszorg gebeurde gebrekkig.

De verwerende partij meent dat de gezondheidszorg in El Salvador toegankelijk is en baseert zich hiervoor op volgende bronnen:

(...)

Opnieuw betreft dit informatie waar de verzoekende partij geen toegang heeft zonder administratief dossier...

Aldus steunt de thans bestreden beslissing op ondeugdelijke (want niet verifieerbare) motieven en schendt ze het beginsel van de materiële motiveringsverplichting juncto artikel 9ter VW.

Strikt genomen zou men eigenlijk, zoals in het eerste middel reeds aangehaald, gewag kunnen maken van een schending van de formele motiveringsverplichting.

II.3.2. Ten tweede lijkt de informatie waarop de verwerende partij stelt zich te baseren van 2017 (!).

De bronnen van de verzoekende partij daarentegen dateren van december 2023 (stukken 4 en 6 bij de aanvraag).

Aldus vormt de achterhaalde informatie van de verwerende partij, in de mate dat de beslissing zich hierop kon baseren (zie II.3.1.) geen basis om de actuelere informatie van de verzoekende partij te weerleggen.

II.3.3. Ten derde stelt de bestreden beslissing:

(...)

De verzoekende partij stelde reeds in haar aanvraag:

“Een gespecialiseerde opvolging kan cliënte echter niet krijgen in haar land van herkomst, El Salvador, gezien het gebrek aan medicijnen, technologieën en geld. Dit wordt omschreven in het rapport van Pacific Prime “El Salvador Health Insurance” (stuk 4)

<https://www.pacificprime.com/country/americas/el-salvador-health-insurance-pacific-prime-international/>

“Together, these facilities offer the majority of healthcare in the country. You will be able to find facilities in El Salvador's major cities and the surrounding areas, with the best hospitals located in the capital city of San Salvador. Like many countries in the region however, there are virtually no medical facilities in rural, remote areas of the country. Despite the reforms currently underway, the quality of healthcare in the country, especially at public facilities, does vary greatly. Generally, the Salvadoran public healthcare facilities – especially hospitals – are under-staffed and poorly equipped and many appear to have flaws in respect of inequalities, with access to better quality health services being directly linked to income levels. The fact that public facilities and even some private ones are drastically under-developed and it is clear to see that it would be a good idea that if you are in El Salvador, you have a plan that will cover care outside of the country.”

De algemene gezondheidssituatie in El Salvador wordt bevestigd in het artikel “El Salvador the postconflict era” van Britannica: (stuk 5)

<https://www.britannica.com/place/El-Salvador/The-postconflict-era>

"The doctor-to-patient ratio is low, and most doctors serve only urban areas. Moreover, in many areas the war and population displacement have caused the reappearance and spread of diseases, particularly malaria, and cholera. Malnutrition is increasingly prevalent. Low-cost housing, medical assistance, and employment programs were improved upon in an attempt to meet the needs and problems of the displaced and the unemployed, but such programs have had difficulty keeping up with deteriorating conditions."

Ook de Amerikaanse ambassade in El Salvador onderschrijft deze stelling. (stuk 6)

<https://sv.usembassy.gov/u-s-citizen-services/doctors/>

Medical care is limited. Emergency services, even in San Salvador, are very basic. State-funded ambulance services are not staffed by well-trained personnel and sometimes lack life-saving necessities. Physicians in the major hospitals are generally well-trained, often in U.S. hospitals, but nursing and support staff is not up to U.S. standards. State-of-the-art technology for dealing with medical problems requiring hospitalization and/or medical evacuation to the United States can cost thousands of dollars. Doctors and hospitals often expect immediate cash payment for health services. Most hospitals accept credit cards for hospital charges, but not for doctors' fees. We encourage you to check the Department of State website for information about El Salvador.

Verder is de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg erg moeilijk voor Salvadoranen, wat wel van enorm belang is voor cliënte voor het kunnen volgen van een gepaste psychomotorieke therapie. De problematische toegang wordt omschreven in het onderzoek "Acces to mental health care in El Salvador: "An assessment of progress towards decentralization." (stuk 7)

*[https://www.researchgate.net/publication/320309781_Access_to_mental_health_care_in_El_Salvador_An_a](https://www.researchgate.net/publication/320309781_Access_to_mental_health_care_in_El_Salvador_An_assessment_of_progress_towards_decentralization)
[ssessment_of_progress_towards_decentralization](https://www.researchgate.net/publication/320309781_Access_to_mental_health_care_in_El_Salvador_An_assessment_of_progress_towards_decentralization)*

"This study demonstrates that a centralized psychiatric hospital system is a strong obstacle to accessing mental health care in El Salvador. Qualitative evidence indicates that distance and cost barriers that create severe hardships on patients and families to access services. While the Ministry of Health has achieved significant steps towards decentralization of outpatient consultations, this study estimates that 45% of people in need of mental health services in the farthest seven departments are not accessing services. Data collected was based on current services provided. The need is likely to be much larger due to unmet need, resulting from additional barriers including stigma, denial, non-compliance, poverty, and service barriers such as long lines. The size of unmet need in the country is unknown. This points to the need for a rigorous national level epidemiologic study to provide data on actual need at the community-level. In El Salvador, it is often a family caregiver or friend who goes to the appointment because the person with mental health problems cannot stand the travel due to physical, age, or emotional limitations, or the family simply doesn't have enough money. This situation directly influences the relationship between the provider and patient, limiting the quality of service and the patient's rights. The commitment of families to treatment at a centralized hospital results in significant losses of income for some families. Families and users make difficult choices to travel long distances for treatment, including going without food or sleeping in chairs overnight at the Hospital. "

Aldus is het duidelijk dat constante controle, opvolging en het volgen van zeer gerichte en aangepaste therapieën niet mogelijk is in het land van herkomst van cliënte. Er heerst een ernstig probleem inzake de toegankelijkheid tot de gezondheidszorg in El Salvador.

Uit de certificaten met bijlagen blijkt ontegensprekelijk dat de aard en de ernst van de ingeroepen ziekte onrustwekkend is. Een permanente en gerichte behandeling alsook opvolging van cliënte is dus ontegensprekelijk noodzakelijk!"

De verwerende partij stelt dat deze 'algemene' informatie geen betrekking zouden hebben op de individuele situatie van betrokkene.

Nochtans is de verzoekende partij een ziek Salvadoraans staatsburger, waarop de Salvadoraanse gezondheidszorg van toepassing zou zijn mocht de thans bestreden beslissing finaal leiden tot een terugkeer.

II.3.4. Verwerende partij geeft geen gedegen repliek op bovenvermelde bronnen.

Wat stelt zij hier dan wel tegenover?

Een algemene uitleg, die zich baseert op anonieme bronnen van 7 jaar geleden en die niet vindbaar zonder te beschikken over het administratief dossier.

Het moge aldus duidelijk zijn dat het onderzoek naar de toegankelijkheid van de medische zorg in El Salvador een ernstiger en objectiever onderzoek vereist dan wat de verwerende partij thans gedaan heeft. De motieven zijn aldus niet deugdelijk.

Ook op dat punt schendt de thans bestreden beslissing aldus manifest artikel 9ter VW, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.2. Gelet op de onderlinge samenhang worden de middelen samen behandeld.

2.3. De Raad merkt op dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft

genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip 'afdoende', zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk het determinerende motief wordt aangegeven op grond waarvan deze beslissing is genomen. Er wordt, met verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een advies van een arts-adviseur, immers vastgesteld dat uit het voorgelegde medische dossier niet kan worden afgeleid dat M.D.C.M.V. lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of haar fysieke integriteit of aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij gewoonlijk verblijft. In het advies van de arts-adviseur, waarnaar in deze beslissing expliciet wordt verwezen en dat samen met deze beslissing aan verzoekende partijen ter kennis werd gebracht en waarvan de inhoud derhalve dient te worden geacht deel uit te maken van de motivering van de bestreden beslissing, wordt verder toegelicht dat de medische problemen van M.D.C.M.V. haar niet verhinderen om te reizen en wordt uiteengezet op grond van welke inlichtingen – met verwijzing naar bronnenmateriaal – en op basis van welke argumentatie tot het besluit wordt gekomen dat de vereiste medische zorgen in El Salvador beschikbaar en toegankelijk zijn. Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. Ze laat verzoekende partijen toe hun rechtsmiddelen met kennis van zaken aan te wenden.

De Raad benadrukt voorts dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen lijken te veronderstellen, de formele motiveringsplicht, bij het nemen van een beslissing omtrent een aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen, niet zo ver gaat dat, wanneer de verwerende partij of een door haar aangestelde arts-adviseur op basis van bronnenmateriaal dat is opgenomen in het administratief dossier en dat dus kan worden geverifieerd, vaststelt dat er pediatrie neurologen, kinderpsychologen, pediatrie psychiaters, logopedisten, dagopvang en bijzondere scholing in El Salvador zijn tot wie een persoon met medische problemen zoals *in casu* M.D.C.M.V. zich kan wenden, er ook moet worden uiteengezet tot welke artsen of faciliteiten de betrokkene zich precies dient te wenden, waar deze artsen en faciliteiten kunnen worden bereikt en op welke precieze locaties de benodigde medische zorg kan worden verkregen. Uit artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers dat de verplichting van de door de verwerende partij aangestelde arts-adviseur niet verder reikt dan het onderzoeken of de vreemdeling die een verblijfsmachtiging aanvraagt kan reizen en of er een adequate behandeling is in het 'land' van herkomst of het land waar de aanvrager verblijft en niet of er op specifieke locaties in dat land een adequate behandeling kan worden verkregen. Het volstaat dus dat de arts-adviseur heeft vastgesteld dat de nodige behandeling beschikbaar en voldoende toegankelijk is in El Salvador en dit steun vindt in het administratief dossier (cf. RvS 15 mei 2019, nr. 13.316 (c)). Aangezien artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet niet vereist dat wordt nagegaan op welke specifieke locaties in het herkomstland bepaalde zorgen of bepaalde medicijnen kunnen worden verkregen, kan uit het feit dat deze gegevens niet in het medisch advies van de arts-adviseur zijn opgenomen geen schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht of van het beginsel van *fair play* worden afgeleid.

De formele motiveringplicht impliceert ook geenszins dat een bestuur al het bronnenmateriaal waarop het zich baseert om een beslissing te nemen bij deze beslissing dient te voegen of de geraadpleegde teksten *in extenso*, inclusief niet ter zake doende elementen, in de motivering van de bestreden beslissing dient op te nemen. Indien een bestuur dit zou doen dan dreigen de leesbaarheid en de begrijpbaarheid van de bestreden beslissing en derhalve ook de doelstelling van de formele motiveringsplicht in het gedrang te komen. Het volstaat dat de dienstige gegevens die in het bronnenmateriaal werden teruggevonden en die toelaten een bepaalde argumentatie op te bouwen worden vermeld in de administratieve beslissing (cf. RvS 23 april 2015, nr. 11.249 (c)). De door de verwerende partij aangestelde arts-adviseur heeft dit gedaan. Het gegeven dat de verwerende partij geen (integrale) kopie van de door de aangestelde arts-adviseur gebruikte bronnen, of van de in een niet-publieke databank teruggevonden documentatie, aangaande de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van medische zorgen of opvolgingsmogelijkheden op specifieke locaties in El Salvador in de bestreden beslissing heeft opgenomen of bij deze beslissing heeft gevoegd, laat *in casu* dan ook niet toe te concluderen dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is.

Verzoekende partijen maken bovendien niet *in concreto* aannemelijk dat zij zich, door het ontbreken van de vermelding op welke precieze locaties de vereiste zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn, niet of onvoldoende kunnen verweren tegen de ter zake doende vaststelling dat een adequate behandeling in El Salvador beschikbaar en toegankelijk is. Uit niks blijkt immers dat zij – nu zij duidelijk op de hoogte zijn van de vaststelling van de arts-adviseur dat de specifiek door M.D.C.M.V. benodigde zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in El Salvador – zich hiertegen niet of onvoldoende kunnen verweren. Er blijkt derhalve niet dat het normdoel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet werd bereikt.

Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat in het advies van de arts-adviseur daarenboven expliciet wordt gesteld dat alle medische faciliteiten aanwezig zijn in de hoofdstad San Salvador, de plaats waarvan verzoekende partijen afkomstig zijn. Dit strookt inderdaad met de gehanteerde *MedCoi*-informatie waaruit

blijkt dat de zorgen beschikbaar zijn in het Benjamin Bloom National Children's Speciality Hospital en het Salvadoran Institute for Comprehensive Rehabilitation, beiden gelegen in San Salvador.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, in samenhang gelezen met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, of van het beginsel van *fair play* wordt niet aangetoond. (cf. RvS 15 mei 2019, nr. 13.316 (c); RvS 25 januari 2019, nr. 13.148 (c); RvS 4 juli 2023, nr. 15.474 (c)).

Daarenboven wijst de Raad erop dat de kwestieuze stukken *nominatim* vermeld worden in het advies van de arts-adviseur, dat zij deel uitmaken van het administratief dossier en de verzoekende partijen er kennis van hadden kunnen nemen om de juistheid van de gegeven motieven desgewenst na te gaan (cf. RvS, nr. 15.474 (c) van 4 juli 2023). Wat betreft hun kritiek dat het maken van een afspraak om in persoon het administratief dossier af te halen omslachtig is en geld kost, wijst de Raad erop dat verzoekende partijen overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een recht op inzage hebben. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoekende partijen en hun advocaat mochten tevens, conform artikel 32 van de Grondwet, het administratief dossier inkijken op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken en kennis nemen van de inhoud teneinde de verdediging te organiseren. Verzoekende partijen tonen op generlei wijze aan dat de inzage in het administratief dossier op voormelde manier werd gevraagd en geweigerd werd. Nergens uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekende partijen geen gebruik hebben kunnen maken van het inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994. Dat het bestuur het administratief dossier niet op een andere manier zou overmaken, houdt geenszins in dat hun inzagerecht beknót wordt. Uit niks blijkt dat verzoekende partijen – die zelf verantwoordelijk zijn voor de organisatie van hun verdediging – niet voldoende tijd hebben gehad om hun dossier te gaan inkijken, of dat dit hen (of hun raadsman) geweigerd werd. Evenmin maken zij aannemelijk dat aan deze inzage kosten verbonden zijn.

Waar verzoekende partijen nog verwijzen naar rechtspraak van de Raad om hun standpunt kracht bij te zetten, wijst de Raad erop dat naast de vaststelling dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de feitelijkheden die aanleiding hebben gegeven tot voormelde rechtspraak hetzelfde zijn als de feitelijkheden die hun zaak kenmerken, er in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde kleeft aan voormelde rechtspraak.

2.4. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

2.5. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van die wet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door “*de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft*”.

In casu wordt de machtiging tot verblijf geweigerd omdat een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. De verwerende partij steunt zich hierbij volledig op het advies van de arts-adviseur van 14 februari 2024 waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en dat tezamen met de bestreden beslissing aan verzoekende partijen ter kennis werd gebracht. Dit advies luidt als volgt:

“M. D. C., M. V. (...) (R.N. xxxxxxxxx)

Vrouwelijk

Nationaliteit: El Salvador

Geboren op (...) 2020

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 19.05.2023.

Voorgelegde medische attesten:

- SMG d.d. 13-03-2023 van Dr. S.(...), kinderpsychiater
 - o Diagnose van autisme spectrum stoornis
 - o Nog verdere evaluatie noodzakelijk, geen medicatie
- Uitgebreid verslag van de kinderpsychiater d.d. 20-10-2022. Nood aan opvolging door kinderpsychiater, neuropediater, kinderpsycholoog en logopedist

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een meisje van actueel 3 jaar betreft die lijdt aan autisme spectrum stoornis.
 Actueel is er nog geen enkele therapie opgestart noch in begeleiding als medicamenteus.
 Er zou nood zijn aan opvolging door kinderpsychiater, kinderpsycholoog, kinderneuroloog en logopedist.
 Autismes is geen medische tegenindicatie tot reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

- Aanvraag MedCOI van 30.06.2023 met het unieke referentienummer 18.07.2023

Source	Information Provider	Priority	Request Sent	Response Received
AVA 16987	International SOS	Normal (14 days)	30/06/2023	18/07/2023

Opvolging neuroloog

Required treatment according to case description	outpatient treatment and follow up by a pediatric neurologist
--	---

Availability

Available

Required treatment according to case description

Inpatient treatment by a pediatric neurologist

Availability

Available

Opvolging kinderpsycholoog

Required treatment according to case description	outpatient treatment and follow up by a child psychologist
--	--

Availability

Available

Required treatment according to case description

Inpatient treatment by a child psychologist

Availability

Available

Opvolging kinderpsychiater

Required treatment according to case description	outpatient treatment and follow up by a pediatric psychiatrist
--	--

Availability

Available

Required treatment according to case description

Inpatient treatment by a pediatric psychiatrist

Availability

Available

Opvolging logopedist

Required treatment according to case description	outpatient treatment and follow up by a speech therapist
--	--

Availability

Available

Eventueel institutionalisatie

Required treatment according to case description	care for combined mental and physical disabilities : long term institutional 24hr care
--	--

Availability

Not Available

Required treatment according to case description

care for mental disabilities : day care

Availability

Available

Required treatment according to case description

pediatrics : special schooling for mental disabilities

Availability

Available

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de medische opvang en opvolging beschikbaar is in het thuisland evenals dagopvang. Volledige geïnstitutionaliseerde opvang is niet beschikbaar.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om

de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

In El Salvador voorziet het publieke gezondheidssysteem gratis gezondheidszorg bestaande uit spoedhulp, ambulante zorg, hospitalisaties alsook uit medicijnen en ondersteuning voor mensen die de klok rond medische hulp nodig hebben.

In El Salvador zorgt het ISSS (Salvadoran Social Security System) ervoor dat men bij ziekte of zwangerschap op een zorgverzekering kan terugvallen.

Betrokkene is minderjarig. Volgens de wet tot Integrale Bescherming van Kinderen en Adolescenten, voorziet de staat in gratis zorgen voor kinderen en adolescenten. Dit slaat op zowel gratis consultaties, medicijnen als onderzoeken met het oog op preventie, behandeling en herstel van de patiënten.

Er zijn geen elementen in het dossier die erop wijzen dat de ouders van betrokkene niet terecht zouden kunnen op de arbeidsmarkt in het land van herkomst. Uit het administratief dossier blijkt dat ze voor hun komst naar België ook al een job uitoefenden. Niets weerhoudt hen om via het uitvoeren van een job mee in te staan voor de eventuele kosten die gepaard zouden gaan bij de noodzakelijk geachte zorgen voor hun dochtertje.

Bovendien verblijft er nog familie van betrokkene (onder meer 3 tantes) in het land van herkomst. Dit veronderstelt toch de aanwezigheid van een familiaal, sociaal netwerk waarop betrokkenen eventueel kunnen terugvallen voor (tijdelijke, financiële) hulp en/of opvang.

Verzoeker verwijst naar enkele documenten met betrekking tot de gezondheidszorg en situatie in El Salvador. Er is echter geen enkele indicatie dat deze aangehaalde, algemene informatie van toepassing zou zijn op de specifieke individuele situatie van betrokkene. Betrokkene toont niet aan dat de nodige zorgen niet toegankelijk zouden zijn.

Betrokkenen zijn afkomstig van de hoofdstad San Salvador. Zoals ook in het door betrokkene aangehaalde artikel zijn hier alle medische faciliteiten aanwezig.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Betrokkene is een meisje van 3 jaar uit El Salvador met autisme. Ons onderzoek toont aan dat zij in El Salvador behandeld kan worden. Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte die een imminent gevaar oplevert voor haar leven of haar fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is."

2.6. Zoals duidelijk blijkt uit het medisch advies heeft de arts-adviseur rekening gehouden met de medische aspecten zoals die naar voren komen uit de door de verzoekende partijen overgemaakte medische attesten. De Raad wijst erop dat conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet het aan de vreemdeling toekomt om samen met zijn aanvraag een medisch attest over te maken met vermelding van de aandoening waaraan hij lijdt, de ernst van de aandoening en de noodzakelijk geachte behandeling. Het is op basis van deze informatie dat het aan de arts-adviseur toekomt om een advies te geven. De aanvrager beschikt wel over de mogelijkheid om zijn aanvraag te actualiseren indien hij van mening is dat nieuwe elementen zich voordoen. In dergelijk geval is het hem evenwel niet toegelaten om af te zien van de formaliteit voorgeschreven bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, die het overmaken van informatie in de vorm van een medisch attest oplegt.

Waar verzoekende partijen aldus verwijzen naar een emailbericht van 27 juli 2023 aan het bestuur waarbij zij een stuk voegden van Jeugdhulp van het departement Opgroeien en waaruit blijkt dat voor M.D.C.M.V. beslist werd dat zij in aanmerking komt voor hulp of ondersteuning tot de leeftijd van zes jaar bij:

“-Mobiele en/of ambulante begeleiding voor minderjarigen met een handicap (hoge frequentie)

- Behandeling voor minderjarigen met een handicap (hoge frequentie)
- (School)aanvullende dagopvang voor minderjarigen met een handicap (hoge frequentie)
- Schoolvervangende dagopvang voor minderjarigen met een handicap (hoge frequentie)
- Training voor minderjarigen met een handicap (hoge frequentie)”

kan slechts vastgesteld worden dat verzoekende partijen voormelde vereiste, met name dat het moet gaan om een medisch attest, niet gerespecteerd hebben. Zij kunnen dan ook niet verwachten dat de arts-adviseur of het bestuur rekening had moeten houden met het emailbericht van 27 juli 2023 (cfr. RvS 21 december 2019, nr. 246.385). De verwerende partij wijst in de bestreden beslissing er dan ook geheel terecht op dat *“Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”*

Daarenboven wijst de Raad er verder nog op dat verzoekende partijen met hun verwijzing naar hun emailbericht van 27 juli 2023 niet aannemelijk maken dat de arts-adviseur enig relevant medisch gegeven met betrekking tot M.D.C.M.V. veronachtzaamd heeft. Zo erkent de arts-adviseur dat M.D.C.M.V. lijdt aan autisme spectrum stoornis en dat zij daarom nood heeft aan bepaalde medische zorgen, met name de opvolging door een kinderpsychiater, neuropediater, kinderpsycholoog en logopedist, dewelke verkregen kunnen worden in het herkomstland. Verder heeft de arts-adviseur eveneens vastgesteld dat M.D.C.M.V. ook in het herkomstland in aangepaste dagopvang terecht kan alsook is er speciaal onderwijs aanwezig in het herkomstland. Uit het stuk van Jeugdhulp kan niet blijken dat de zorgen die M.D.C.M.V. in het kader van haar medische problematiek specifiek vereist en zoals geattesteerd in de aan het bestuur overgemaakte medische attesten, ruimer zijn dan hetgeen door de arts-adviseur werd vastgesteld.

2.7. Waar verzoekende partijen voorts betogen dat geïnstitutionaliseerde opvang blijkens het advies van de arts-adviseur niet beschikbaar is, gaan zij uit van een verkeerde, minstens onvolledige lezing van het medisch advies. Immers stelt de arts-adviseur vast dat wat betreft eventuele institutionalisatie, zowel dagopvang als bijzonder onderwijs voorhanden is, enkel langdurige institutionele 24-uurs opvang is niet beschikbaar. Lezing van de overgemaakte medische stukken en die door de arts-adviseur in ogenschouw zijn genomen, leert dat nergens geattesteerd wordt dat M.D.C.M.V. nood heeft aan volledig geïnstitutionaliseerde opvang. Er wordt hoogstens melding gemaakt dat: *“Orientation scolaire à discuter avec les parents”* (eigen vertaling: opvoedkundige begeleiding te bespreken met ouders). De arts-adviseur heeft duidelijk vastgesteld dat zowel dagopvang als speciaal onderwijs beschikbaar is in El Salvador. Verzoekende partijen maken met hun betoog niet aannemelijk dat de arts-adviseur op verkeerde gronden of met miskenning van bepaalde pertinente gegevens geoordeeld heeft dat M.D.C.M.V. ook in het herkomstland terecht kan voor de benodigde zorgen. De vaststelling dat er aldaar geen langdurige institutionele 24-uurs opvang voorhanden is, doet daaraan, in het licht van de overgemaakte medische gegevens, geen afbreuk. De arts-adviseur diende aldus, anders dan wat verzoekende partijen voorhouden, niet uit te leggen waarom hij *“hierover heen meent te kunnen stappen.”*

2.8. Waar verzoekende partijen betogen dat de bronnen waarop de arts-adviseur zich baseert dateren van 2017 terwijl zijzelf bronnen hebben aangehaald van 2023 waaruit volgens hen blijkt dat M.D.C.M.V. geen gespecialiseerde opvolging kan verkrijgen in El Salvador, wijst de Raad er eerstens op dat de bron waarop de arts-adviseur zich geënt heeft om vast te stellen dat de door M.D.C.M.V. specifiek benodigde medische opvolging wel degelijk beschikbaar is in El Salvador dateert van 18 juli 2023 (AVA 16 987). In deze bron wordt geenszins gesteld dat er een probleem zou zijn wat betreft de beschikbaarheid van deze specifieke benodigde medische opvolging. Zoals ook blijkt uit de door de verzoekende partijen gehanteerde bron – *El Salvador Health Insurance* – wordt daarin vastgesteld dat de beste medische faciliteiten zich bevinden in de hoofdstad, San Salvador (*“You will be able to find facilities in El Salvador's major cities and the surrounding areas, with the best hospitals located in the capital city of San Salvador”* eigen vertaling: faciliteiten kunnen gevonden worden in de grootsteden in El Salvador en omstreken, waarbij de beste ziekenhuizen gevonden kunnen worden in de hoofdstad San Salvador), en heeft de arts-adviseur er ook op gewezen dat M.D.C.M.V. in de hoofdstad terecht kan voor de door haar specifiek benodigde zorgen. Het gegeven voorts dat in het rapport nog vastgesteld wordt dat in de publieke gezondheidszorg er sprake is van onderbemanning en zwakke uitrusting alsook dat de kwaliteit van de behandeling kan variëren, laat geenszins toe te besluiten dat M.D.C.M.V. in het herkomstland niet kan beschikken noch toegang heeft tot de specifiek door haar benodigde zorg. Hetzelfde kan gezegd worden over het citaat uit *“El Salvador the postconflict era”* van Brittanica, het citaat van de Amerikaanse ambassade in El Salvador en het citaat uit *“Acces to mental health care in El Salvador: An assessment of progress towards decentralization”*. Immers wordt in deze informatie nergens gesteld dat de specifieke zorgen die M.D.C.M.V. behoeft niet beschikbaar noch toegankelijk zijn. Wat betreft het feit dat de kwaliteit in de gezondheidszorg kan variëren, wijst de Raad erop dat zij met hun algemene kritiek ook geenszins aantonen dat de door M.D.C.M.V. benodigde medische zorgen in El Salvador

(dermate) ondermaats zijn waardoor niet zou kunnen gesproken worden van een adequate medische zorg aldaar. De Raad benadrukt daarbij dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet slechts vereist dat wordt nagegaan of een vreemdeling kan terugreizen naar zijn land van herkomst zonder dat zijn leven of fysieke integriteit hierdoor in het gedrang komt en of deze vreemdeling in dat land niet dreigt in een onmenselijke of vernederende situatie terecht te komen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. De door verwerende partij aangestelde arts-adviseur dient bijgevolg niet na te gaan of een vreemdeling die verzoekt om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, een medische zorgverstrekking of opvolging kan genieten die van een zelfde kwalitatief niveau is als dat in België of even snel en eenvoudig als dat het geval is in België kan worden opgestart, doch slechts of een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is. De Raad merkt op dat de arts-adviseur vaststelde dat dit in voorliggende zaak het geval is. De arts-adviseur heeft, met verwijzing naar bronnenmateriaal, duidelijk uiteengezet dat M.D.C.M.V. kan reizen en in El Salvador kan beschikken over de voor haar vereiste opvolging. Hij heeft dan ook de in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalde criteria in acht genomen.

Waar in de door verzoekende partijen gehanteerde informatie nog melding wordt gemaakt van het feit dat artsen en ziekenhuizen vaak onmiddellijke cash-betalingen verwachten wijst de Raad erop dat deze informatie betrekking heeft op burgers van de Verenigde Staten die zich in El Salvador bevinden en dus geen uitstaans heeft met de situatie van verzoekende partijen die burger zijn van El Salvador zelf.

Ook waar verder gewezen wordt op het feit dat toegang tot mentale gezondheidszorg bemoeilijkt wordt door de afstand die een patiënt moet afleggen, herhaalt de Raad dat de arts-adviseur er duidelijk op gewezen heeft dat alle door M.D.C.M.V. specifiek benodigde zorgen terug te vinden zijn in de hoofdstad San Salvador, hetgeen de woonplaats is van verzoekende partijen in hun land van herkomst. Zij maken derhalve hoe dan ook niet aannemelijk dat afstand een barrière zou vormen om de benodigde zorgen te verkrijgen.

Verder kan uit de door de verzoekende partijen gehanteerde informatie evenmin blijken dat de benodigde medische zorgen financieel ontoegankelijk zijn. Zoals de arts-adviseur heeft vastgesteld is M.D.C.M.V. minderjarig en voorziet de El Salvadoraanse wetgeving in gratis zorgen voor kinderen en adolescenten, hetgeen zowel slaat op gratis consultaties, medicijnen als onderzoeken met oog op preventie, behandeling en herstel van patiënten. Dit strookt met de bron BDA-20170525-SLV-6542 waarvan kopie zich in het administratief dossier bevindt. Het gegeven dat deze bron dateert van 2017 doet geen afbreuk aan de inhoud ervan, nu verzoekende partijen met verwijzing naar de door hen gehanteerde bronnen niet aantonen dat de vaststelling dat de El Salvadoraanse wetgeving voorziet in gratis gezondheidszorg voor kinderen en adolescenten thans niet meer geldt.

Bijgevolg blijkt dat de door M.D.C.M.V. benodigde medische zorgen gratis toegankelijk zijn in het herkomstland. Daarenboven heeft de arts-adviseur er ook niet kennelijk onredelijk noch foutief op gewezen dat uit niks blijkt dat de ouders zich in het herkomstland niet op de arbeidsmarkt kunnen begeven ten einde mee in te staan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijk geachte zorgen voor hun kind. Verder stelt de arts-adviseur ook op goede gronden vast dat verzoekende partijen in het herkomstland nog een familiaal netwerk hebben waarop zij eventueel kunnen terugvallen voor hulp en/of opvang. De Raad stelt op nazicht van het administratief dossier vast dat verzoekende partijen in het herkomstland beiden universitaire studies hebben genoten en aldaar ook beiden reeds tewerkgesteld zijn geweest als bedienden. Verder verklaarde eerste verzoekende partij tijdens het intakegesprek van 7 mei 2024 dat zij zichzelf en haar gezin in België onderhoudt met het spaargeld dat zij in de loop der jaren heeft geaccumuleerd in El Salvador en stelde zij tevens nog veel familie te hebben in El Salvador. Er kan aldus niet blijken dat de verzoekende partijen – zo er alsnog kosten zouden gepaard gaan met de medische zorgen voor hun kind – financieel niet in staat zouden zijn om deze kosten op zich te nemen, eventueel met hulp van hun familie in het herkomstland.

Met hun betoog in het verzoekschrift maken de verzoekende partijen geenszins aannemelijk dat de arts-adviseur foutief of op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld heeft dat M.D.C.M.V. terug kan naar El Salvador alwaar zij de door haar benodigde medische zorgen kan verkrijgen.

2.9. Voor zover de verzoekende partijen in het verzoekschrift nog een schending van artikel 3 van het EVRM aanvoeren, wijst de Raad erop dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, *N./ Verenigd Koninkrijk*). Het begrip “*uitzonderlijke gevallen*” werd nader omschreven in de zaak *Paposhvili / België* (EHRM 13 december 2016, nr. 41738/10) waarbij het Hof stelde: “183. *The Court considers that the “other very exceptional cases” within the meaning of the judgment in N. v. the United Kingdom (§ 43) which may raise an issue under Article 3 should be understood to refer to situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate*

treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy. The Court points out that these situations correspond to a high threshold for the application of Article 3 of the Convention in cases concerning the removal of aliens suffering from serious illness. » (Het Hof oordeelt dat onder 'andere zeer uitzonderlijke gevallen' zoals bedoeld in de zaak *N v. Verenigd Koninkrijk* die aanleiding kunnen geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM dienen begrepen te worden de situaties die een verwijdering van een ernstig zieke persoon inhouden waarbij substantiële gronden zijn aangetoond om aan te nemen dat deze persoon, hoewel niet in imminent levensgevaar, een reëel risico loopt, omwille van de afwezigheid van of het gebrek aan toegang tot adequate behandeling in de ontvangende staat, te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand resulterende in intens lijden of in een opmerkelijke vermindering van de levensverwachting. Het Hof wijst erop dat deze situaties overeenstemmen met de hoge drempel inzake de toepassing van artikel 3 van het EVRM in zaken die betrekking hebben op de verwijdering van ernstig zieke vreemdelingen.)

In casu tonen de verzoekende partijen dergelijke uitzonderlijke situatie evenwel niet aan, dit temeer in het licht van de vaststellingen van de arts-adviseur waaruit blijkt dat M.D.C.M.V. in het herkomstland over de door haar benodigde medische zorg kan beschikken en er toegang toe heeft. Een schending van artikel 3 van het EVRM kan niet aangenomen worden.

2.10. Gelet op de inhoud en het doel van artikel 13 van het EVRM kan deze rechtsregel niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde verdrag aan te duiden waarvan de schending een daadwerkelijk rechtsmiddel vereist. Te dezen roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 3 van het EVRM, maar hierboven werd reeds gesteld dat zij niet aantonen dat de bestreden beslissing een schending van artikel 3 van het EVRM inhoudt. Een schending van artikel 13 van het EVRM wordt niet aangetoond.

2.11. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend vierentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER